

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Václava Novotného v právní věci žalobkyně **M. K.**, zast. advokátkou JUDr. Alenou Březinovou, se sídlem AK Alšova 642, Neratovice, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2004, č. j. 11 Ca 59/2004 – 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se z a m í t á .**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů v řízení o kasační stížnosti n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností žalobkyně, nyní stěžovatelka brojí proti výše označenému usnesení soudu, kterým bylo zastaveno řízení podle ust. § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) ve spojení s ust. § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a to z důvodu, že stěžovatelka ani na výzvu soudu nezaplatila soudní poplatek splatný podáním žaloby. Stěžovatelka tuto skutečnost nepopírá, namítá však, že k ní došlo pochybením v účetní evidenci advokátní kanceláře; poplatek byl vykázán jako zaplacený, k faktické úhradě však nedošlo. Toto právní zástupkyně stěžovatelky zjistila až na základě usnesení ze dne 14. 9. 2004, kterým bylo řízení zastaveno a poplatek byl následně uhrazen. Protože ust. § 64 s. ř. s. udává, nestanoví-li tento zákon jinak, pro řízení ve správním soudnictví použijí se přiměřeně ustanovení o. s. ř., a to první a třetí části, stěžovatelka požaduje, aby Městský soud v Praze při aplikaci ust. § 210a o. s. ř. usnesení o zastavení řízení

zrušil a v řízení pokračoval. Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal usnesení Městského soudu v Praze v intencích ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatelka podala u Krajského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2003 č. j. ÚSR 43329/03/Ku, kterým bylo zamítnuto její odvolání ve věci uložení pokuty; tato byla postoupena Městskému soudu v Praze, jakožto soudu věcně a místně příslušnému. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka s podanou žalobou nezaplatila soudní poplatek, byla usnesením ze dne 5. 4. 2004 vyzvána k úhradě soudního poplatku ve výši 2000 Kč, současně byla poučena o právních následcích nezaplacení soudního poplatku. Usnesení bylo právní zástupkyní stěžovatelky řádně doručeno dne 13. 4. 2004, ve stanovené lhůtě nebyl poplatek uhrazen, stěžovatelka neuvedla ani žádné skutečnosti, které by zaplacení poplatku bránily.

Podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním žaloby. Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti (§ 7 odst. 1 cit. zákona).

Podle ust. § 9 odst. 1 cit. zákona nebyl-li poplatek splatný s podáním žaloby uhrazen, soud vyzve poplatníka k zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí, po marném uplynutí této lhůty řízení zastaví.

Podle ust. § 9 odst. 7 cit. zákona usnesení o zastavení řízení pro nezaplacený poplatek zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude – li usnesení o zastavení řízení právní moci, zaniká poplatková povinnost.

Ze spisu vyplynulo, že stěžovatelka uhradila dodatečně soudní poplatek ve výši 2000 Kč v kolkových známkách dne 6. 10. 2004. Usnesení o zastavení řízení bylo právní zástupkyní řádně doručeno dne 22. 9. 2004 a nabylo právní moci (§ 54 odst. 5 ve spojení s ust. § 55 odst. 5 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka uhradila soudní poplatek až poté, kdy zanikla poplatková povinnost, není naplněn zákonem stanovený předpoklad k tomu, aby mohl Městský soud v Praze vydané usnesení zrušit a v řízení pokračovat. Poplatek stěžovatelce vrátí soud, jemuž byl uhrazen v souladu s ust. § 10 zákona č. 549/1991 Sb.

Ustanovení § 210a o. s. ř., jehož aplikace se stěžovatelka domáhá, nelze podle ust. § 64 s. ř. s. ve věci aplikovat.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že Městský soud v Praze postupoval zcela v souladu se zákonem, když řízení podle ust. § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil, neboť tak stanoví, jak bylo výše uvedeno, zvláštní předpis; jiný postup nemohl soud proto ani uplatnit.

Stěžovatelka, která neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 320 s. ř. s.) a žalovanému, který byl v řízení

úspěšný, náklady řízení nevznikly, resp. je neúčtoval. Proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 21. září 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu